

Sygn. akt III CNP 4/18

POSTANOWIENIE

Dnia 15 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa T.Z.
przeciwko Ł.W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 czerwca 2018 r.,
na skutek skargi powoda
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 13 czerwca 2017 r., sygn. akt II Ca .../17,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 13 czerwca 2017 r. Sąd Okręgowy w K. w sprawie o zapłatę - w częściowym uwzględnieniu apelacji pozwanego - zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 2 grudnia 2016 r.

Od wyroku Sądu drugiej instancji powód wniósł skargę o stwierdzenie niegodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wśród bezwzględnych, konstrukcyjnych wymagań skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest uprawdopodobnienie wyrządzonej szkody, spowodowanej przez wydanie zaskarżonego wyroku art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Uprawdopodobnienie to polega na złożeniu przez skarżącego w skardze oświadczenia, że szkoda wystąpiła - ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru - oraz uwiarygodnienie tego oświadczenia poprzez powoływanie i przedstawianie dowodów, w tym tzw. dowody niedające pewności, oraz innych środków, nieuznawanych przez kodeks za dowody, np. pisemne oświadczenia, surogaty dokumentów. Zawarte w art. 424¹ § 1 k.p.c. sformułowanie „przez wydanie” oznacza, że między wydaniem zaskarżonego orzeczenia a powstaniem szkody musi zachodzić normalny, adekwatny związek przyczynowy, o którym mowa w art. 361 § 1 k.c. Brak związku przyczynowego skutkuje niemożnością uznania, że szkoda została wyrządzona przez wydanie zaskarżonego orzeczenia i sprawia, że skarga jest niedopuszczalna. Szkoda musi zatem być spowodowana przez wydanie orzeczenia, a więc powinna zostać realnie poniesiona nie później niż w chwili wydania orzeczenia (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2005 r., II CNP 15/05, OSNC 2006, nr 9, poz. 153, z dnia 27 lipca 2006 r., II BP 11/06, OSNP 2007, nr 15–16, poz. 223, z dnia 28 listopada 2006 r., III CNP 46/06, „Izba Cywilna” 2007, nr 12, s. 50, i z dnia 25 maja 2007 r., III CNP 30/07, „Izba Cywilna” 2008, nr 12, s. 52).

W tej sytuacji, skoro skarżący nawet nie stwierdził, że szkoda powstała, nie oznaczył jej ani nie uprawdopodobnił jej istnienia, należało skargę odrzucić (art. 424⁸ § 1 w związku z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.).

